DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 5.	WARSZAWA, DNIA 30 MARCA 1929.	ROK XI.

Ustawy i rozporządzenia.

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 11 marca 1929 r.

o taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam, co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną dla obrotu wewnętrznego i zagranicznego ustala się w brzmieniu według załączników I, II i III niniejszego rozporządzenia.

§ 2. W obrocie wewnętrznym paczkowym, z wyjątkiem obrotu z polskim urzędem pocztowym w Gdańsku, wprowadza się opłaty od wagi, stopniowane według odległości między urzędami pocztowemi. Dla obliczania odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 20 km.). Za podstawę wymiaru odległości pomiędzy poszczególnemi urzędami przyjmuje się odległości w linji powietrznej pomiędzy punktami środkowemi pól sytuacyjnych, w których położone są odnośne urzędy.

§ 3. Odszkodowanie za zaginione przesyłki polecone wysyłane zagranicę, z wyjątkiem obszaru W. M. Gdańska, wynosi 60 złotych.

W obrocie zagranicznym odszkodowanie za zaginione paczki oraz za ubytek lub uszkodzenie ich zawartości, nie może przekraczać:

a) przy paczkach zwykłych:

	do 1 kg. wagi	10 franków zł.
ponad	1 „ 5 „ „	25 „ „

ponad	5 „	10 „	„	. . . .	40 franków zł.
"	10 „	15 „	„	. . . .	55 „ „
„	15 „	20 „	„	. . . .	70 „ „

b) przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej przez nadawcę w walucie kraju nadania.

Odszkodowanie za paczki bez podanej wartości w obrocie ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad nie może przekraczać 1 franka złotego za każdy kilogram lub jego część.

§ 4. Wszelkie opłaty i należytości oraz odszkodowania za paczki obrotu zagranicznego, podane w odnośnych taryfach we frankach i centymach złotych, przelicza się na walutę złotową według każdocześnie obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 905 *) i z dnia 19 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 863 **).

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

Załącznik do rozp. Min. Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. o taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

I. TARYFA POCZTOWA.

PRZESYŁKI LISTOWE.

A. Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Listy:

a) prywatne		do	20 g.		. . . .	25 gr.
	ponad	20	„ 250 „		. . . .	50 „
	„	250	„ 500 „		. . . .	80 „
b) urzędowe		do	20 g.		. . . .	25 „
	ponad	20	„ 250 „		. . . .	50 „
	„	250	„ 2000 „		. . . .	70 „

Wymiary listów w każdym z trzech kierunków nie mogą przekraczać — 45 cm., lub, jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm. długości i 10 cm. średnicy.

Kartki pocztowe:

pojedyncze	. . . .	15 gr.
z opłaconą odpowiedzią	. . . .	30 „

Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe niż 15 × 10,5 cm., ani mniejsze niż 10 × 7 cm.

---

*) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 37 z 1927 r.

**) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 28 z 1928 r.

Druki:

a) prywatne	do 25 g.	5 gr.
	ponad 25 „ 50 „	10 „
	„ 50 „ 100 „	15 „
	„ 100 „ 250 „	25 „
	„ 250 „ 500 „	50 „
	„ 500 „ 1000 „	60 „
ponad 1000 do 2000 g. (tylko pojedyńczo wysyłane tomy)		70 „
b) urzędowe	do 25 „	5 „
	ponad 25 „ 50 „	10 „
	„ 50 „ 100 „	15 „
	„ 100 „ 250 „	25 „
	„ 250 „ 2000 „	40 „
c) bezadresowe do 50 g. (tylko w obrocie wewnętrznym)		5 „

Wymiary: jak dla listów.

Druki dla ociemniałych do 5 kg. . . . . . 5 gr.

Wymiary: jak dla listów.

Papiery handlowe:

do 250 g.	25 gr.
ponad 250 „ 500 „	50 „
„ 500 „ 1000 „	60 „

Wymiary: jak dla listów.

Próbki towarów:

do 250 g.	25 gr.
ponad 250 „ 500 „	50 „

Wymiary próbek nie mogą przekraczać: 45 × 20 × 10 cm., lub jeżeli próbka ma formę rulonu: 45 cm. długości i 15 cm. średnicy.

Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe):

do 250 g.	25 gr.
ponad 250 „ 500 „	50 „
„ 500 „ 1000 „	60 „

Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.

Czasopisma:

a) **prenumerowane za pośrednictwem poczty:**
(tylko w obrocie wewnętrznym).

1. Opłata za przesłanie i doręczenie.

Za każdy egzemplarz do 25 g.	0,9 gr.
ponad 25 „ 50 „	1,— „
„ 50 „ 100 „	2,— „

„ 100 „ 250 „ . . . . 2,25 „
„ 250 „ 500 „ . . . . 4,5 „
„ 500 „ 1000 „ . . . . 6,— „
„ 1000 „ 2000 „ . . . . 9,— „

Za czasopisma, wychodzące 2 razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należytość według łącznej wagi obydwóch numerów.

2. Należytość manipulacyjna.

Za czasopisma, wychodzące pięć razy na tydzień lub częściej, od każdego egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie . . . . 10 gr.

Za czasopisma, wychodzące rzadziej niż pięć razy na tydzień, od każdego wysłanego numeru abonowanego czasopisma . . . . ½ gr.

Obie powyższe opłaty, podane w zaokrąglonej jednej kwocie w cenniku czasopism, pobiera się zgóry przy zamawianiu czasopisma.

Za przesyłanie zaległych egzemplarzy za bieżący najkrótszy dla danego czasopisma okres prenumeraty nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.

b) **przekazywane przez wydawców:**

Opłatę wskazaną pod a) poz. 1 pobiera się ryczałtem zgóry za zgłoszony dozwolony okres prenumeraty.

Dodatki do czasopism:

a) Dodatki zwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma nie podlegają opłacie, jeżeli waga pojedyńcza dodatku lub wszystkich dodatków łącznie nie przekracza 100 gramów.

Dodatki zwyczajne ponad 100 do 250 gr. . . . 4,5 gr.
„ 250 „ 500 „ . . . 9,— „
„ 500 „ 1000 „ . . . 12,— „

Dołączone do czasopism przez wydawcę blankiety wpłat P. K. O. i przekazy pocztowe na wznowienie prenumeraty wolne są od opłaty.

b) Za dodatki nadzwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma pobiera się przy nadaniu 60% taryfowej opłaty dla druków prywatnych odpowiedniej wagi.

B. Obrót zagraniczny

(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Listy:

do 20 g. . . . . 50 gr.
za każde dalsze 20 g. . . . . 30 gr.

Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:

do 20 g. . . . . 40 gr.
za każde dalsze 20 g. . . . . 30 gr.

Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.

Wymiary listów w każdym z trzech kierunków nie mogą przekraczać 45 cm., lub, jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm. długości i 10 cm. średnicy.

Kartki pocztowe:

pojedyńcze . . . . 30 gr.
z opłaconą odpowiedzią . . . . 60 „
Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier:
pojedyńcze . . . . 25 gr.
z opłaconą odpowiedzią . . . . 50 „
Wymiary kartek pocztowych nie mogą być większe niż 15 × 10,5 cm., ani mniejsze niż 10 × 7 cm.

Druki za każde 50 g. . . . . . . 10 gr.
Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.; waga pojedyńczo wysyłanych tomów może wynosić: 3 kg.
Wymiary: jak dla listów.

Druki dla ociemniałych:

za każde 1000 g. . . . . 5 gr.
Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier:
do wagi 3 kg. . . . . 5 gr.
Najwyższa dopuszczalna waga: 3 kg.
Wymiary: jak dla listów.

Papiery handlowe:

za każde 50 g. . . . . 10 gr.
najmniej jednak . . . . 50 „
Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg.
Wymiary: jak dla listów.

Próbki towarów:

za każde 50 g. . . . . 10 gr.
najmniej jednak . . . . 20 „
Najwyższa dopuszczalna waga: 500 gramów.
Wymiary próbek nie mogą przekraczać: 45 × 20 × 10 cm., lub, jeżeli próbka ma formę rulonu: 45 cm. długości i 15 cm. średnicy.

Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe):
za każde 50 g. . . . . 10 gr.
najmniej jednak . . . . 20 „
jeżeli przesyłka składa się z druków i próbek towarów;
w innych wypadkach najmniej . . . . 50 „
Najwyższa dopuszczalna waga ogólna: 2 kg.
Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.

Czasopisma za każde 50 g. . . . . . . 10 gr.
Do Argentyny, Belgji, Bułgarji, Estonji, Francji, Grecji, Holandji, Kuby, Luksemburga, Łotwy, Portugalji, Rumunji, Terytorjum Sarry i Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców opłata za czasopisma, przekazywane przez wydawców, wynosi:
za każde 50 g. . . . . 5 gr.

Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier czasopisma, przekazywane przez wydawców, opłaca się jak w obrocie wewnętrznym.

LISTY WARTOŚCIOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Listy wartościowe prywatne i urzędowe:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część:

przy listach nadawanych w stanie zamkniętym . . 10 gr.

przy listach nadawanych w stanie otwartym . . 30 „

c) opłata dodatkowa bez względu na wagę i wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wartość podana nie może przekraczać przy listach prywatnych — 10.000 zł., przy listach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

2. Listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjna:

do 1.000 zł. podanej wartości . . 50 gr.

„ 5.000 „ „ „ . . . . . . 100 „

„ 10.000 „ „ „ . . . . . . 200 „

za każde dalsze 10.000 zł. . . . . 200 „

c) opłata dodatkowa bez względu na wagę i wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Należytość asekuracyjna wymieniona pod b) ma zastosowanie również do listów wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do listów wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

3. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . 5 gr.

najmniej jednak . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości, jak pod 1) i 2).

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list odpowiedniej wagi (jak w obrocie wewnętrznym),

b) należytość za polecenie . . . . . . 60 gr.

c) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . . 50 „

Wartość podana nie może przekraczać 10.000 zł.

C. Obrót zagraniczny.

(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Za listy wartościowe pobiera się:

a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,

b) należytość asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . . 50 gr.

Wartość podana nie może przekraczać 5.000 franków w złocie, względnie ich równowartości w złotych, o ile w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

P A C Z K I.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Paczki prywatne i urzędowe:

a) opłata od wagi:

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km.	ponad 100 do 300 km.	ponad 300 do 600 km.	ponad 600 km.
do 1 kg. .	60 gr.	80 gr.	100 gr.	120 gr.
ponad 1 „ 3 „ .	80 „	120 „	160 „	200 „
„ 3 „ 5 „	120 „	180 „	240 „	300 „
„ 5 „ 10 „ .	180 „	260 „	400 „	600 „
„ 10 „ 15 „ .	250 „	400 „	600 „	800 „
„ 15 „ 20 . .	350 „	600	800 „	1000

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 gr.

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg.), oraz paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg.):

a) opłata od wagi:

do 20 kg. — jak pod 1a).

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 km.	ponad 100 do 300 km.	ponad 300 do 600 km.	ponad 600 km.
ponad 20 do 30 kg.	450 gr.	750 gr.	1000 gr.	1250 gr.
„ 30 „ 40 „	550 „	900 „	1200 „	1500 „
„ 40 „ 50 „	650 „	1050 „	1400 „	1750 „
„ 50 „ 60 „	750 „	1200 „	1600 „	2000 „

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 gr.

3. Paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne (Dz. U. R. P. Nr. 30 z 1923 r., poz. 186) *) lub podręczniki szkolne (Dz. U. R. P. Nr. 109 z 1923 r., poz. 859) **):

a) opłata od wagi:

W A G A	S t r e f a			
	1	2	3	4
	do 100 kg.	ponad 100 do 300 km.	ponad 300 do 600 km.	ponad 600 km.
do 1 kg. .	30 gr.	40 gr.	50 gr.	60 gr.
ponad 1 „ 3 „ .	40 „	60 „	80 „	100 „
„ 3 „ 5 „ .	60 „	90 „	120 „	150 „
„ 5 „ 10 „ .	90 „	130 „	200 „	300 „
„ 10 „ 15 „ .	125 .	200 „	300 „	400 „
„ 15 „ 20 „ .	175 „	300 „	400 „	500 „

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 gr.

4. Paczki ochronne:

a) opłata od wagi o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak pod 1a), 2a) i 3a),

b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki . . 10 gr.

5. Paczki wartościowe prywatne i urzędowe:

a) opłata od wagi. jak pod 1a), 3a) i 4a),

b) należytość asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część . . . . . 10 gr.

c) należytość manipulacyjna:

do 100 zł. podanej wartości . . . . . . 20 „

ponad 100 zł. podanej wartości . . . . 40 „

d) opłata dodatkowa bez względu na wagę i wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł., przy paczkach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

6. Paczki wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata od wagi jak pod 2a) i 4a),

b) należytość asekuracyjna:

do 1.000 zł. podanej wartości . . . . . . 50 gr.

„ 5.000 „ „ „ . . . . . . 100 „

„ 10.000 „ „ „ . . . . . . 200 „

za każde dalsze 10.000 zł. . . . . 200 „

c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Należytość asekuracyjna wymieniona pod b) ma zastosowanie również do paczek wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skar-

*) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 13 z 1923 r., poz. 63.

**) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 46 z 1923 r., poz. 197.

bowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do paczek wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

7. W obrocie wzajemnym między Polską a polskim urzędem pocztowym w Gdańsku pobiera się:

a) za paczki prywatne i urzędowe:

do 1 kg.	. . . .	100 gr.
ponad 1 „ 5 „	. . . .	200 „
„ 5 „ 10 „	. . . .	300 „
„ 10 „ 15 „	. . . .	500 „
„ 15 „ 20 „	. . . .	600 „

b) za paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg.), oraz paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg.).

do 20 kg. — jak pod 7a):		
ponad 20 „ 30 „	. . . .	800 gr.
„ 30 „ 40 „	. . . .	1000 „
„ 40 „ 50 „	. . . .	1200 „
„ 50 „ 60 „	. . . .	1400 „

c) za paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne (Dz. U. R. P. Nr. 30 z 1923 r., poz. 186) *) lub podręczniki szkolne (Dz. U. R. P. Nr. 109 z 1923 r., poz. 859) **):

do 1 kg.	. . . .	50 gr.
ponad 1 „ 5 „	. . . .	100 „
„ 5 „ 10 „	. . . .	150 „
„ 10 „ 15 „	. . . .	250 „
„ 15 „ 20 „	. . . .	300 „

Za paczki ochronne powyższe opłaty od wagi są o 50% wyższe.

Za paczki wartościowe prócz opłaty od wagi pobiera się należytość asekuracyjną, jak pod 5b) i 6b), a przy paczkach prywatnych i urzędowych również należytość manipulacyjną, jak pod 5c).

Granice wysokości podanej wartości, jak pod 5) i 6).

B. Obrót zagraniczny i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

1. Paczki bez podanej wartości:

Opłaty od wagi, podane w zagranicznej taryfie paczkowej we frankach i centymach, przelicza się na złote i grosze według ustalonego kursu franka złotego.

Za paczki ochronne, pobiera się normalną opłatę od wagi zwiększoną o 50%.

Za paczki pilne, pobiera się opłatę specjalną w wysokości potrójnej opłaty od wagi.

2. Paczki z podaną wartością:

a) opłata od wagi, jak pod 1),

b) należytość asekuracyjna za każde 300 franków złotych lub ich część . . . . 50 centymów

c) należytość ekspedycyjna od każdej paczki . . 50 „

---

*) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 13 z 1923 r., poz. 63.

**) Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr. 46 z 1923 r., poz. 197.

Wartość podana nie może przekraczać 1000 franków w złocie, względnie ich równowartości w złotych, o ile w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

PRZEKAZY POCZTOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Przekazy pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe:

a)	do	10 zł.		15 gr.
ponad	10 „	25 „		30 „
„	25 „	50 „		45 „
„	50 „	100 „		65 „
„	100 „	250 „		90 „
„	250 „	500 „		130 „
„	500 „	750 „		175 „
„	750 „	1000 „		215 „

Przy zleceniach pocztowych, ponad 1.000 zł., przekazywanych zapomocą blankietu nadawczego P. K. O., pobiera się oprócz opłaty wyżej podanej za przekaz do 1.000 zł. nadto — za każde dalsze 500 zł. lub ich część po 50 gr.

b) opłata dodatkowa bez względu na wysokość przekazanej kwoty . . . . 5 gr.

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 pobiera się tylko opłaty pod a).

2. Przekazy telegraficzne:

a) opłaty jak pod 1),

b) należytość manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . . . 20 „

c) należytość telegraficzna za telegram przekazowy i ew. korespondencję osobistą,

d) należytość za pośpieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane poste restante lub do miejscowości, należącej do zamiejscowego okręgu doręczeń.

B. Obrót zagraniczny.

1. Do krajów, z któremi wprowadzono obrót przekazowy, z wyjątkiem Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki i Wielkiej Brytanji:

	do	100 zł.		80 gr.
ponad	100 „	200 „		130 „
„	200 „	300 „		180 „
„	300 „	400 „		230 „
„	400 „	500 „		280 „
„	500 „	600 „		330 „

ponad 600 „	700 „	. . . .	380 „
„ 700 „	800 „	. . . .	430 „
„ 800 „	900 „	. . . .	480 „
„ 900 „	1000 „	. . . .	530 „

2. Do Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki i Wielkiej Brytanji:

do	100 zł.	. . . .	100 gr.
ponad 100 „	200 „	. . . .	200 „
„ 200 „	300 „	. . . .	300 „
„ 300 „	400 „	. . . .	400 „
„ 400 „	500 „	. . . .	500 „
„ 500 „	600 „	. . . .	600 „
„ 600 „	700 „	. . . .	700 „
„ 700 „	800 „	. . . .	800 „
„ 800 „	900 „	. . . .	900 „
„ 900 „	1000 „	. . . .	1000 „

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny łącznie z W M. Gdańskiem
	groszy	
a) przy nadaniu:		
1) Polecenie przesyłek listowych	50	60
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	30	—
2) Zwrotne poświadczenie odbioru	50	60
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	30	—
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty	50	60
4) Za nadanie zlecenia pocztowego lub przesyłki za pobraniem	50	—
5) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. .	15	—
6) Za doręczenie pośpieszne przesyłek listowych oraz dowodów odbioru na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	80	100
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	70	
Jeżeli wraz z dowodem odbioru doręcza się odnośną przesyłkę, natenczas pobiera się również należytość za doręczenie. (punkt 17).		paczki 80 centymów
7) Opłata za adresowane poste restante:		
a) przesyłki listowe i przekazy	10	—
b) paczki i listy wartościowe	50	—
8) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:		
a) przesyłki poleconej	10	10

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny łącznie z W. M. Gdańskiem
	groszy	
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	20	20
c) paczki za każde 5 kg. wagi	30	30
d) telegramu	10	10
9) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę . .	50	—
10) Za nadanie przesyłki poleconej lub przekazu telegraficznego poza godzinami urzędowemi .	50	50
b) po nadaniu:		
11) Zwrotne poświadczenie odbioru . . .	100	120
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	60	—
12) Zwrotne poświadczenie wypłaty . . .	100	120
13) Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	75	110
14) Reklamacja przesyłki pocztowej . . .	50	100
15) Poświadczenie na zagubiony dowód nadania . Ponadto, jeżeli z wyszukaniem przesyłki w dokumentach połączone są czynności wzmożone, pobiera się za każdą godzinę zużytego na ten cel czasu, względnie za przejrzenie każdych 2000 pozycyj księgi nadawczej — 1 złoty, najwyżej razem 10 złotych.	50	50
16) Zniesienie lub zmniejszenie pobrania . .	75	—

c) przy odbiorze:

17) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

	do	10 zł.	. . . . . .	5 gr.
ponad	10 „	25 „	. . . . . .	10 „
„	25 „	50 „	. . . . . .	20 „
„	50 „	100 „	. . . . . .	30 „
„	100 „	250 „	. . . . . .	40 „
„	250 „	500 „	. . . . . .	60 „
„	500 „	750 „	. . . . . .	80 „
„	750 „	1000 „	. . . . . .	100 „

b) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje renci-

stów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski — wypłacanych z funduszów Skarbu Państwa:
do 50 zł. nie pobiera się żadnej należytości, ponad 50 zł., bez względu na wysokość przekazanej kwoty . . 10 gr.

c) listów wartościowych:

do 100 zł. podanej wartości	. . .	10 gr.
ponad 100 „ 1000 „ „ „	. . .	20 „
„ 1000 „ 5000 „ „ „	. . .	50 „
„ 5000 „ zł. bez względu na wysokość podanej wartości	. . .	100 „

ad a) i c) Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863, przesyłanych przekazami pocztowemi, przekazami P. K. O. lub listami wartościowemi nie pobiera się żadnej należytości.

d) paczek:

w Warszawie:

do 5 kg.	50 gr.
„ 10 „	60 gr.
„ 15 „	100 gr.
„ 20 „	120 gr.

w urzędach pocztowych I i II klasy:

do 5 kg.	40 gr.
„ 10 „	50 gr.
„ 15 „	80 gr.
„ 20 „	100 gr.

w innych urzędach:

do 5 kg.	30 gr.
„ 10 „	40 gr.
„ 15 „	70 gr.
„ 20 „	90 gr.

ad c) i d) Za doręczenie zagranicznych listów wartościowych oraz zagranicznych paczek do wagi 10 kg. (z wyjątkiem paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska) nie pobiera się należytości za doręczenie. Następna dostawa po pierwszem bezskutecznem doręczeniu podlega taryfowej opłacie za doręczenie.

18) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki za każde 5 kg. wagi . . . . 30 gr.

—Za doręczenie przekazów z pieniędzmi i listów wartościowych, jak pod 17 a) b) i c).

19) Za skrytki i przegródki miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet . . . . . 100 „

b) dla listów wartościowych i przekazów oraz przesyłek pod a):

w Warszawie . . . . 1000 „

w innych miejscowościach . . . . . 500 „

c) dla paczek w Warszawie . . . . . . 5000 „

w innych miejscowościach . . . . . . 2500 „

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki i przegródki pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania osobnej płatnej skrytki lub przegródki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za każdy dzień zwłoki:
a) za każdą paczkę . . . . . . 35 „
najwyżej . . . . 1000 „
b) za każdy list wartościowy . . . . . 20 „
najwyżej . . . . 200 „

Od opłaty składowego są wolne:
a) dzień doręczenia lub wydania odbiorcy adresu pomocniczego względnie dowodu odbioru na list wartościowy, nadto:
b) w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach i listach wartościowych dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni,
c) przy paczkach i listach wartościowych, adresowanych „poste restante" dalsze 4 dni,
d) w zamiejscowym okręgu doręczeń—dalszych 14 dni.

21) Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

22) Za zwykłe przesyłki listowe „poste restante", o ile nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu . . . 10 gr.

23) Za pisma sądowe, nadane w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem, tarnopolskiem i cieszyńskiej części województwa śląskiego, a doręczone w miejscu siedziby sądu . . . . . . 25 gr.
doręczone w innej miejscowości . . . . . . 30 „

d) różne opłaty:

24) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki:
w obrocie wewnętrznym . . . . 50 „
„ „ zagranicznym . . . . 100 „

25) Upoważnienie do wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę (tylko w obrocie wewnętrznym) . . 50 „

26) Pełnomocnictwo:
a) dla jednorazowego odbioru przesyłek . . . 10 „
b) stałe do odbioru przesyłek . . . . . . 200 „

27) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych (dziennie jeden list dworcowy) miesięcznie 500 „

28) Osobne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie . . . . . . 500 „

za wysłane bezpośrednio przez administrację gazet własne egzemplarze, miesięcznie	100 gr.
29) Za przewóz torb zamkniętych, miesięcznie . . .	500 „
30) Za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych zwykłych, poleconych i wartościowych . . .	50 „
31) Za pośrednictwo przy cleniu paczek zagranicznych (z wyjątkiem paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska)	50 centymów.
32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie	1000 gr.
Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym, lub jeżeli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, dolicza się należytość za pośrednictwo (p. 30 i 31).	
33) Za czynności związane z zaprotestowaniem wekslu pobiera się od nadawcy listu zleceniowego przy doręczeniu mu wekslu zaprotestowanego:	
a) opłatę za sporządzenie protestu, która wynosi: jeżeli kwota ulegająca zaprotestowaniu nie przekracza 100 zł.	200 gr.
powyżej 100 do 250 zł.	250 „
„ 250 „ 300 „	310 „
„ 300 „ 400 „	460 „
„ 400 „ 500 „	560 „
„ 500 „ 600 „	610 „
„ 600 „ 1000 „	810 „
b) taryfową opłatę pocztową za przesłanie wekslu zaprotestowanego listem poleconym,	
c) podatek komunalny od każdego zaprotestowanego wekslu w wysokości ½% zaprotestowanej sumy wekslowej.	
Wyjątek stanowią gminy (magistraty) położone na obszarze województwa śląskiego, na rzecz których nie należy ściągać powyższego podatku komunalnego.	—
34) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy, prócz opłaty za list zwykły	25 gr.
35) Opłaty gazetowe (obowiązują również w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1):	
a) za cofnięcie zamówienia czasopisma, o ile zamówienie przekazano już wydawcy	20 „
w innych wypadkach	5 „
b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innego odbiorcy w miejsce pierwotnego prenumeratora . .	15 „
c) za dosłanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego oraz za dosłanie	

czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora do zamiejscowego okręgu doręczeń lub do innego urzędu pocztowego . . . . 40 „

36) Należytość manipulacyjna za wymianę niezdatnych do użytku znaczków opłaty i kartek pocztowych nakładu urzędowego oraz przesyłek listowych z wytłoczonemi na nich zapomocą maszyn znaczkami opłaty:

a) od każdego nalepionego znaczka . . . . 2 „

b) od każdej kartki pocztowej nakładu urzędowego . 2 „

c) od każdej przesyłki listowej z wytłoczonym znaczkiem . . . . 1 „

Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.

1) Za doręczenie pośpieszne w obrocie wewnętrznym G. Śląska i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń 80 gr.
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak . . . . . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) . . 150 gr.

b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń niezależnie od należytości za doręczenie . . . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) niezależnie od należytości za doręczenie, rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak . . . 80 „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G. Śląska) . 150 gr.

2) Za wystawienie:

a) legitymacji pocztowej . . . . . 100 „

b) karty składowej . . . . 50 „

3) Miesięczna należytość za sprawdzenie upoważnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy . . . . . . 200 „

4) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszem rozliczeniem miesięcznie . . . . . . 300 „

5) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:

a) do 10 klm. . . . . 50 „

b) ponad 10 klm. . . . . 100 „

od 10 kg. do 20 kg.

a) do 10 klm. . . . . 100 „

b) ponad 10 klm. . . . . 150 „

6) Za jazdę pocztą od kilometra . . . . . . 50 „

U w a g a: Opłaty pod 1), 2a), 3), 5), i 6) obowiązują także w województwach poznańskiem i pomorskiem.

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. Obrót wewnętrzny.

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
1	Za telegramy miejscowe i zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 15 50	Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.
2	Za telegramy prywatne pilne — D — opłata od wyrazu . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 45 50	
3	Za opłaconą odpowiedź = RPx = opłata w dowolnej wysokości.		Przy płatnej wskazówce = RP = oznacza się kwotę wpłaconą na odpowiedź w złotych i groszach, np. RP. 1.55, RP. 2.00, RP. 3.50 i t. d. W granicach podanej kwoty może być nadana odpowiedź jako telegram zwykły lub pilny. Jeżeli należytość za odpowiedź przewyższa kwotę zgóry wpłaconą, nadawca odpowiedzi dopłaca różnicę. Kupon na odpowiedź może być wykorzystany w ciągu sześciu miesięcy, licząc od następnego dnia po jego wystawieniu.
4	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata.	 8 25	Telegramy prasowe oznacza się przed adresem płatną wskazówką służbową „Presse". W telegramach prasowych dopuszczona jest tylko płatna wskazówka służbowa = TMx =.

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
5	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 3 25	Inne warunki jak pod 4.
6	Za telegramy listowe = LT = opłata od wyrazu . . . . najmniej jednak za 20 wyrazów t. j. . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	8 160 25	Płatną wskazówkę służbową = LT = umieszcza się przed adresem. Tekst telegramu listowego musi być zredagowany w języku jawnym. Telegramy listowe mogą być nadawane we wszystkich urzędach telegraficznych i o każdej porze. Ze szczególnych wskazówek służbowych dopuszczone są = RP = i = poste restante Pobranych opłat za telegramy listowe nie zwraca się. Telegramy listowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się adresatowi pocztą.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC = 50% opłaty telegramu zwykłego od tej samej ilości wyrazów.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu z urzędu.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraficzne zwykłe = PC = . . . b) telegraficzne pilne = PCD = ... c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi .	 125 275 25	O doręczeniu telegramu ze znakiem = PCP = zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowem.

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony = PR = jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony = GPR = pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu	50	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości.
10	Za złożenie telegramu do odebrania przez adresata na poczcie jako list zwykły = GP = lub w telegrafie = TR = . . .	10	Opłatę pobiera się przy nadaniu telegramu. Adresat względnie jego upełnomocniony winien się wylegitymować przy odbiorze telegramu.
11	Za telegramy o kilku adresach = TMx = oprócz normalnej dopłaty za telegram dopłata za każdy odpis 50 wyrazów lub część tychże: a) za telegram zwykły . . . . . . b) za telegram pilny	 50 100	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów mniej jeden. Płatne wskazówki służbowe umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem = D = i = TC = które umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki = TMx = odnoszą się do wszystkich adresów.
12	Za telegramy ze znakiem umówionym = XPT i = XPP = opłaca się prócz normalnej należytości za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszta doręczenia umyślnym posłańcem . . . . . b) za telegraficzne doniesienie = XPT = do urzędu nadawczego o wysokości wy-	 800	O kwocie wypłaconej posłańcowi za telegram ze wskazówką = XPT = względnie = XPP = zawiadamia się urząd nadawczy w pierwszym wypadku telegramem służbowym, w drugim wypadku kartką służbową. Nadwyżkę lub całą przedpłatę zwraca się w terminie sześciomiesięcznym od dnia wysłania zawiadomienia o kwocie przypadającej do zwrotu. Za doręczenie telegramu ze wskazówką = XPP = lub XPT

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
	płaconej posłańcowi należytości na żądanie nadawcy . . . . . . c) za pocztowe natomiast doniesienie = XPP = do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości jak za zwykłą kartkę pocztową	125 15	= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej opłaty. Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy = XPP = i = XPT = niedopuszczone, zaś telegramy ze wskazówką = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
13	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	50	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
14	Za odtelefonowanie nadeszłych telegramów nie pobiera się żadnej opłaty. Za doręczenie przez posłańca odtelefonowanego telegramu . .	50	Nadeszłe telegramy wydaje się telefonem: a) abonentom, którzy zgłosili pisemne żądanie, b) telegramy, w których adresie podano numer telefonu. Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone i przesyła się je przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie. Na żądanie adresata mogą być takie telegramy doręczane przez posłańca według wskazanej obok taryfy.
15	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
16	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	50	

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
17	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego za każde 50 wyrazów lub część tychże . . . . najmniej jednak za wydanie odpisu	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się „Za zgodność" (podpis i pieczęć urzędu).
18	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . . . . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłatę uiszcza się zgóry za cały rok kalendarzowy. Zgłaszający się w ciągu roku opłacają należytość proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów. Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
19	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . . . . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłatę oblicza się jak przy poz. 18.
20	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	30	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.

Pozycja	Przedmiot	Należytości groszy	Objaśnienia
21	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	20	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
22	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednem podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należytość od każdego reklamowanego telegramu. Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
23	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręczonego telegramu względnie za okazanie telegramu . .	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.
24	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
25	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie.		

B. Obrót z zagranicą:

Opłaty od wyrazu telegramu do zagranicy, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego międzynarodowego regulaminu telegraficznego zawarte są w „Zagranicznej taryfie telegraficznej" i wyrażone we frankach i centymach złotych.

III. TARYFA TELEFONICZNA.

Część I.

STAWKI TARYFOWE.

A. Opłaty jednorazowe wstępne, instalacyjne i za przeniesienia aparatów.

§ 1. Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu linji telefonicznej łączącej stację abonamentową główną z centralą:

a) za odcinek w obrębie strefy pierwszej ryczałtowo, niezależnie od jego długości, na sieciach zaliczonych do

grupy I	zł.	150
„ II	„	150
„ III	„	200
„ IV	„	200
„ V	„	250

b) za odcinek poza obrębem strefy pierwszej za każde rozpoczęte 100 mtr. linji po . . . . . zł. 25
nadto zwrot wartości nowoużytych słupów przy budowie tego odcinka i zwrot kosztów ich transportu.

Uwaga: Opłaty wskazane pod b mogą być podwyższone do wysokości rzeczywistych kosztów budowy w tych wypadkach, gdy w związku z warunkami terenowemi (przejścia przez rzeki, błota, przełęcze, tory kolejowe, linje prądu silnego i t. p.) wykonanie połączenia wymaga specjalnych urządzeń.

§ 2. Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatów stanowiących wyposażenie stacji abonentowej, mianowicie:

a) aparatu telefonicznego głównego końcowego . .	zł.	20
b) aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie lub oddzielnym . .	„	30
c) 1. centralki domowej ręcznej do 5 numerów .	„	300
2. centralki domowej ręcznej do 10 numerów .	„	500
3. centralki domowej ręcznej do 15 numerów .	„	675
4. centralki domowej ręcznej do 20 numerów .	„	825
d) dodatkowej słuchawki	„	5
e) dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego, zainstalowanych w tym samym pokoju co aparat telefoniczny	„	20
w innym pokoju lecz w tym samym lokalu . .	„	30

f) aparatu telefonicznego dodatkowego:
1) w tym samym pokoju co aparat główny . . . „ 20
2) w innym pokoju lecz w tym samym lokalu . . „ 30
3) w innym lokalu lecz w tym samym budynku . . „ 40
4) w innym budynku na tej samej posesji . . . „ 40
nadto za każde rozpoczęte 100 mtr. linji zewnętrznej po . . . . „ 25
5) w innym budynku na innej posesji ryczałtowo . „ 40
nadto za linję zewnętrzną w obrębie strefy pierwszej ryczałt według § 1 p. a.

Uwaga: Za zainstalowanie centralki domowej ponad 20 numerów tudzież za wszelkie inne urządzenia pobiera się opłaty według rzeczywistych kosztów budowy.

§ 3. Za wymianę zainstalowanych aparatów:
a) aparatu telefonicznego ściennego na aparat biurkowy lub odwrotnie . . . . zł. 15
b) aparatu zwykłego C B na aparat z induktorem . . „ 25
c) aparatu zwykłego C B na aparat C B z induktorem i przełącznikiem . . . . „ 50

§ 4. Za przeniesienie aparatu telefonicznego głównego lub dodatkowego na inne miejsce:
a) w tym samym pokoju . . . . zł. 20
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . „ 30
c) do innego lokalu w tym samym budynku . . . . „ 40
d) do innego budynku na tej samej posesji . . . . „ 40
nadto za każde rozpoczęte 100 mtr. linji zewnętrznej po . . . . „ 25
oraz zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.
e) do innego budynku na innej posesji . . . . . „ 40
nadto za odcinek poza obrębem strefy pierwszej za każde rozpoczęte 100 mtr. linji zewnętrznej po . . „ 25
oraz zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.

§ 5. Za przeniesienie centralki domowej lub za przeróbkę urządzeń telefonicznych opłata według rzeczywistych kosztów za materjał i robociznę poniesionych przez Zarząd Poczt i Telegrafów.

§ 6. Za przeniesienie dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego na inne miejsce:
a) w tym samym pokoju . . . . zł. 20
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . „ 30

§ 7. Za czasowe zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu . . . . „ 20
Za przełączenie linji abonentowej na inny numer lub za przepisanie abonamentu, dokonane na życzenie abonenta . „ 10

Uwaga: Gdy roboty wskazane w §§ 3 do 7 mają być wykonane w miejscowości odległej ponad 5 klm. od centrali, do której jest załączona stacja abonentowa, zainteresowany abonent obowiązany jest dostarczyć środki lokomocji lub pokryć koszta przejazdu personelu technicznego w jedną i drugą stronę.

B. Opłaty abonamentowe uiszczane przez posiadaczy stacyj telefonicznych:

§ 8. Opłaty abonamentowe normalne:

Nr. Nr. pozycji	Wyszczególnienie aparatów stanowiących stację abonamentową lub jej uzupełnienie	Opłaty miesięczne w złotych na sieciach zaliczonych do grupy				
		I	II	III	IV	V
1	Aparat główny: I kategorja . . .	8	10	14	20	24
2	Aparat główny: II kategorja . . .	12	15	21	30	36
3	Aparat główny: III kategorja . . .	16	20	28	40	48
4	Aparat towarzyski: w dwójkę . . .	6	8	10.50	15	18
5	Aparat towarzyski: w trójkę . . .	5	6	9	12 50	15
6	Aparat towarzyski: w czwórkę . . .	4	5	7	10	12
7	Za każdą linję łączącą centralkę domową z centralą miejską, niezależnie od tego, czy centralkę domową konserwuje Zarząd P. i T. czy też abonent	12	15	21	30	36.
8	Aparat dodatkowy, załączony do centralki domowej i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i centralka:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T. . .	4	5	7	10	12
	b) konserwowany przez abonenta . . .	2	2.50	3.50	5	6
9	Aparat dodatkowy załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i aparat główny w strefie I lub na innej posesji lecz poza strefą I	4	5	7	10	12
10	Aparat dodatkowy, załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany poza obrębem posesji w strefie pierwszej	8	10	14	20	24
11	Aparat dodatkowy, załączony do głównego szeregowo i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i główny bez względu na strefę:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T. . .	5	6	9	13.50	15
	b) konserwowany przez abonenta . . .	2.5	3	4.50	6.75	7.50
12	Dodatkowy dzwonek lub tarcza spadkowa .	1	1	1	1	1
13	Dodatkowa słuchawka	1	1	1	1	1
14	Dodatkowe gniazdko wtyczkowe . . .	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50

§. 9 Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linji telefonicznej łączącej stacje abonentową główną z centralą miejską lub stację abonentową główną ze stacją dodatkową, za każde rozpoczęte 100 metr. rzeczywistej długości linji poza obrębem strefy pierwszej po . . . zł. 0.25

§ 10. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linji telefonicznej łączącej stację abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linji w obrębie jednej posesji, niezależnie od strefy po . . . . zł. 0.25

§ 11. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, i dopłat podanych w § 9, za przyłączenie stacji abonentowej nie do najbliższej centrali, a do centrali wskazanej przez abonenta, za każdy kilometr długości linji między stacją abonentową a centralą wskazaną przez abonenta:

a) od stacyj abonentowych zaliczonych do I kategorji po zł. 1

b) od stacyj abonentowych zaliczonych do II i III kategorji po . . . . „ 3

C. Opłaty jednorazowe za poszczególne rozmowy.

§ 12. Za rozmowy przeprowadzone z rozmównic publicznych:

a) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do tejże centrali co i rozmównica, za każdą tzw. rozmowę miejscową trwającą do 6 minut . . . . zł. 0,15

b) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central miejscowych na terenie tegoż powiatu co i rozmównica,
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . zł. 0.50
za każdą 3-minutową rozmowę pilną . . . . „ 1.50

§ 13. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych na terenie katowickiej sieci okręgowej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central wchodzących w skład tejże katowickiej sieci okręgowej, za każdą rozmowę trwającą do 6 minut . . . . „ 0.15

§ 14. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych w Warszawie i w miejscowościach wchodzących w skład warszawskiej sieci Podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi załączonemi do centrali miejskiej w Warszawie i do central podmiejskich (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa)
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . „ 0.50
„ „ „ „ pilną . . . . . . „ 1.50

§ 15. Za rozmowy przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej, ze stacjami abonentowemi załączonemi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca stacja abonentowa
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . „ 0.30
„ „ „ „ pilną . . . . . . „ 0.90

§ 16. Za rozmowy przeprowadzane ze stacyj abonentowych warszawskiej sieci miejskiej lub sieci wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi załączonemi do central tychże sieci (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa)
za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . . . „ 0.30
„ „ „ „ pilną . . . . . . „ 0.90

Uwaga: Rozmowy wskazane w § 12 punkt b. i w § 14 nie mogą być przeprowadzane z automatów telefonicznych.

§ 17. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

Odległość między centralami, do których załączeni są wywołujący i wywoływany w kilometrach	Za 3-minutową rozwowę					Za wywołanie określonej osoby lub za wyszukanie Nr. telefonu przy rozmowach		Za wezwanie do rozmównicy	Za cofnięcie zgłoszonej rozmowy zwykłej, pilnej i prasowej	Za cofnięcie rozmowy P. A. T.	Za cofnięcie rozmowy zgłoszonej w godzinach słabego ruchu
	Zwykłą	Pilną	W godzinach słabego ruchu od 21 — 8	Prasową	Polskiej Agencji Telegraficznej	zwykł.	piln.				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	g r o s z y										
do 25 km.	60	180	36	30	15	12	36	prócz opłat wskazanych w rubrykach 6 lub 7 dodatkowo za posłańca w miejscowym okręgu doręczeń 1 złoty	12	6	7
ponad 25 „ 50 „	100	300	60	50	25	20	60		20	10	12
„ 50 „ 100 „	160	480	96	80	40	32	96		32	16	19
„ 100 „ 200 „	300	900	180	150	75	60	180		60	30	36
„ 200 „ 300 „	360	1080	216	180	90	72	216		72	36	43
„ 300 „ 400 „	420	1260	252	210	105	84	252		84	42	50
„ 400 „ 500 „	480	1440	288	240	120	96	288		96	48	57
„ 500 „ 600 „	540	1620	324	270	135	108	324		108	54	65
„ 600 „ 700 „	600	1800	360	300	150	120	360		120	60	72
„ 700 „ 800 „	660	1980	396	330	165	132	396		132	66	79

U w a g a: w godzinach słabego ruchu t. j. od 21 do 8 mogą być zgłaszane rozmowy pilne za potrójną opłatą należytości wykazanych w rubr. 3.

Za wywołanie określonej osoby lub wyszukanie numeru telefonu abonenta przy rozmowach ulgowych w godzinach słabego ruchu (od 21 do 8) należy pobierać opłaty jakie pokazano w kolumnie 6 względnie 7, t. j. przy rozmowach zwykłych ulgowych — opłaty jak w kolumnie 6, zaś przy rozmowach pilnych ulgowych — opłaty jak w kolumnie 7.

D. Opłaty za specjalne świadczenia.

§ 18. Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali dwóch załączonych do niej stacyj abonentowych:

a) jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . zł. 0.40

b) codziennie w ciągu miesiąca podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . „ 6.00

c) codziennie w ciągu miesiąca podczas obydwu przerw „ 12.00

Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali załączonej do niej stacji abonentowej:

a) z drugą stacją abonentową załączoną do innej centrali również z ograniczonemi godzinami urzędowania, o ile obie centrale posiadają bezpośrednie połączenie, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej — podwójna opłata za zwykłą rozmowę międzymiastową w danej relacji i prócz tego . . . . zł. 0.40

b) z centralą pełniącą służbę C, N/2 lub N, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . . „ 0.40
a oprócz tego opłata za każdą rozmowę międzymiastową faktycznie w tym czasie przeprowadzoną.

§ 19. Za codzienne podawanie abonentowi o pewnej porze dokładnego czasu, miesięcznie . . . . zł. 3.00

§ 20. Za każdy dodatkowy wiersz druku w spisie abonentów przy pierwszym zamieszczeniu nazwiska abonenta oraz za każdy wiersz druku przy kilkakrotnem zamieszczeniu w spisie lub dodatku do spisu . . . . zł. 0.50

§ 21. Za konserwację przewodów prywatnych zawieszonych na trasie Zarządu P. i T. za każde rozpoczęte 100 mtr. przewodu pojedyńczego rocznie . . . . zł. 3.00

Za wynajęcie osobie prywatnej pojedyńczej żyły kablowej za każde rozpoczęte 100 mtr. żyły rocznie . . . . . . zł. 5.00

C Z Ę Ś Ć II.

Uzupełnienie taryfy telefonicznej.

§ 22. Opłaty jednorazowe wstępne i instalacyjne, wskazane w §§ 1 i 2, uiszczają wszyscy ubiegający się o przyłączenie ich do sieci telefonicznej, jak również ci abonenci, którzy reflektują na nowe połączenia.

Od opłat, wskazanych w § 1 punkt a) nikt nie może być zwolniony i nie udziela się żadnych zniżek; od opłat, wskazanych w § 1 punkt b) (za odcinek poza strefą pierwszą) mogą być udzielane zniżki, gdy Zarząd Poczt i Telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe, nie wymagające gruntowniejszego remontu. W tych wypadkach Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przysługuje prawo, we własnym zakresie działania pobierać zniżone opłaty w wysokości:

50% opłaty normalnej za pierwszy kilometr;
40% opłaty normalnej za drugi kilometr;
30% opłaty normalnej za trzeci kilometr;
20% opłaty normalnej za czwarty i dalsze klm.

Osoby i instytucje, które uiszczają należytości telefoniczne z sum skarbowych, płacą za linje zapasowe poza strefą pierwszą należytości, obliczone według rzeczywistych kosztów doprowadzenia tych linij do stanu używalności.

W wypadkach, gdy w lokalu osoby zgłaszającej prośbę o przyłączenie do sieci telefonicznej już się znajdują urządzenia telefoniczne połączone z centralą miejską, do których to urządzeń i połączeń poprzedni abonent zrzekł się swych praw, udziela się zniżki 50% od opłat według § 1 p. a.

Opłaty przewidziane w § 2 p. c za zainstalowane i oddanie do użytku centralek domowych pobiera się jako ryczałt za same centralki.

Niezależnie od tych opłat za zainstalowanie aparatów dodatkowych, włączonych do centrali domowej, pobiera się ryczałt od każdego aparatu w wysokości podanej w § 2 p. f.

Za zainstalowanie i oddanie do użytku centralek domowych (§ 2 p. c) w wypadkach, gdy abonent zwiększa ilość dodatkowych aparatów i zachodzi potrzeba zamiany centralki np. pięcionumerowej na dziesięcionumerową, abonent opłaca różnicę między taryfową należytością nowoinstalowanej centralki a opłatą taryfową przypadającą za poprzednią instalację. Natomiast jeżeli z powodu redukcji aparatów dodatkowych zachodzi potrzeba zamiany np. dziesięcionumerowej centralki na pięcionumerową — abonent opłaca rzeczywiste koszta robót za zamianę centralek.

§ 23. Nie opłacają powtórnie opłat wstępnych, a tylko ewentualnie opłaty za zainstalowanie zdjętego aparatu (patrz § 7), za przeniesienie aparatu do innego lokalu (patrz §§ 2 — 6) lub za zmianę numeru stacji abonentowej (patrz § 7):

a) osoby, które wymówiły lub którym wymówiono abonament, o ile wznowienie abonamentu nastąpi przed upływem 2 miesięcy od dnia, w którym aparat został usunięty z powodu nieuiszczenia opłat abonamentowych lub wygaśnięcia abonamentu i o ile osoba wznawiająca abonament opłaci abonament za czas przerwy i należność za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu (patrz § 7) lub w innem (patrz §§ 4 — 6);

b) abonenci sezonowi, którzy korzystają z połączenia telefonicznego, względnie opłacają zań abonament normalny przynajmniej w ciągu trzech miesięcy w roku oraz za konserwację linji za cały rok (patrz § 49);

c) prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie 2 miesięcy od dnia, do którego opła-

cony był abonament i gdy od tegoż dnia opłacą zaległy abonament;

d) jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawa do abonowanego na swoje nazwisko telefonu;

e) właściciel lub jeden z współwłaścicieli przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej gdy firma zgłosi życzenie przepisania stacji abonentowej, zapisanej na nazwisko przedsiębiorstwa lub posiadłości, na imię właściciela lub odwrotnie właściciel na imię przedsiębiorstwa;

f) funkcjonarjusz instytucji państwowej, społecznej lub prywatnej, lub przedsiębiorstwa, korzystający ze stacji abonentowej, zainstalowanej i abonowanej dla niego przez instytucję lub przedsiębiorstwo, gdy zgłasza życzenie przepisania użytkowanej stacji na własne nazwisko, właściwy zaś abonent — płatnik z praw swych rezygnuje;

g) nowonabywca lub dzierżawca przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, tudzież nowonabywca lub dzierżawca objektów nieruchomych np. dom mieszkalny, składy i t. p., gdy zgłasza życzenie przepisania na swoje nazwisko stacji abonentowej czynnej w danem przedsiębiorstwie lub posiadłości ziemskiej, poprzedni zaś właściciel z praw abonenta rezygnuje.

We wszystkich wyszczególnionych w punktach d, e, f, g, wypadkach przekazania praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej, względnie zmiany nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abonentów dana stacja abonentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracyj, wnoszonych do miejscowego urzędu poczt i telegrafów przez obie zainteresowane strony. W wypadku pod c, deklaracja jest jednostronna, lecz składający deklarację musi udowodnić swe prawo spadkowe.

Strona przejmująca urządzenie abonentowe pierwotnego właściciela przejmuje i jego zobowiązania wobec Zarządu Poczt i Telegrafów, co musi być zaznaczone w deklaracji względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników, oraz uiszcza ustaloną taryfą telefoniczną należność kancelaryjną za przepisanie abonamentu, zmianę numeru lub adresu (patrz § 7).

§ 24. Opłaty wstępne i instalacyjne uiszcza ubiegający się o stację abonentową zasadniczo zgóry przed rozpoczęciem roboty. Może on jednak za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, uiścić je w ratach, wnosząc przed rozpoczęciem robót: 50 złotych na rachunek należytości za pierwszą strefę i 25% pozostałych kosztów, resztę zaś po oddaniu telefonu do użytku w 10 najwyżej następujących po sobie ratach miesięcznych równocześnie z opłatą abonamentową.

Rozłożenie na raty opłat wstępnych i instalacyjnych dopuszczalne jest bez względu na okres budżetowy.

Deklaracje abonentów o rozłożenie na raty należytości wstępnych, instalacyjnych t. j. za przyłączenie do państwowej sieci telefonicznej, z zobowiązaniem regularnego wpłacania tych rat podlegają opłacie stemplowej.

Zgóry pobrane opłaty wstępne przed oddaniem do użytku urządzenia abonentowego podlegają w całości zwrotowi tylko w tym wypadku, gdy urządzenie to z winy Zarządu Poczt i Telegrafów nie zostało uskutecznione przed upływem 3 miesięcy od dnia wpłacenia należności i osoba ubiegająca się o połączenie abonentowe rezygnuje z urządzenia i żąda zwrotu opłat.

Jeżeli natomiast ubiegający się o urządzenie telefoniczne cofnął przed powyższym terminem swe zgłoszenie lub sam jest winien, iż urządzenie nie mogło być na czas uskutecznione, Zarząd zaś Poczt i Telegrafów poniósł już pewne wydatki, wydatki te winien zwrócić ubiegający się o telefon. Przy obliczaniu poniesionych wydatków wartość nieużytych materjałów przyjmuje się na koszt Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 25. Przez uiszczenie opłat wstępnych i instalacyjnych abonent nabywa prawa do korzystania z oddanej mu do dyspozycji stacji abonentowej przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do tej stacji, ani do linji, ani też do żadnych urządzeń telefonicznych. Zarówno urządzenia linjowe, jak i aparaty, pozostają własnością Zarządu Poczt i Telegrafów i tylko Zarząd ten może niemi dysponować.

Powyższe nie dotyczy aparatów, zakupionych przez abonenta. Aparaty te pozostają jego własnością.

§ 26. Od chwili oddania abonentowi telefonu do użytku abonent odpowiedzialny jest materjalnie za uszkodzenie lub zniszczenie znajdujących się u niego aparatów oraz innych części urządzenia, o ile uszkodzenie nie jest wynikiem normalnego zużycia sę. W danym razie abonent obowiązany jest zwrócić koszt naprawy uszkodzonego urządzenia.

§ 27. Wszelkie zmiany w urządzeniach telefonicznych uskuteczniać mogą jedynie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Abonentowi nie wolno dokonywać na własną rękę żadnych zmian w urządzeniu telefonicznem. W razie dokonania somowolnych zmian abonent obowiązany jest uiścić Zarządowi Poczt i Telegrafów koszty wynikłe z powodu ewentualnej przeróbki urządzenia oraz należną ewentualnie różnicę opłat abonamentowych od kwartału wstecz.

W wypadkach samowolnego dokonania zmian w urządzeniu abonent na zarządzenie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów może być pozbawiony połączenia telefonicznego.

§ 28. Zarząd Poczt i Telegrafów sam dostarcza materjały i aparaty potrzebne do wykonania linij i stacyj abonentowych telefonicznych oraz sam wykonuje odnośne roboty.

Ubiegającemu się o telefon pozostawia się możność za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów samemu dostarczyć słupy potrzebne do budowy linji, przebiegającej poza pierwszą strefą. Słupy te winny odpowiadać przyjętym przez Zarząd Poczt i Telegrafów warunkom technicznym. Winny one być impregnowane, o ile na danej sieci stosowane są takie słupy.

Na żądanie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów ubiegający się o przyłączenie do centrali, o ile zażąda urządzeń specjalnych, jako to: centralek automatycznych, aparatów telefonicznych, szeregowych, podsłuchowych i t. p., których Zarząd P. i T. wogóle nie stosuje, winien je sam zakupić.

Dostarczenie wskazanych powyżej aparatów nie wpływa na obniżenie wysokości opłat wstępnych i abonamentowych.

§ 29. Każda stacja telefoniczna abonentowa zasadniczo winna posiadać oddzielną linję telefoniczną, łączącą ją z miejscową centralą.

Stacja abonentowa, posiadająca samodzielne połączenie z centralą, nosi nazwę stacji głównej, odnośne zaś połączenie — nazwę połączenia głównego.

Wyjątkowo, gdy system urządzeń centrali miejskiej nie stoi temu na przeszkodzie, zapomocą jednej linji telefonicznej można połączyć z centralą kilka stacyj abonamentowych. Połączenie takie nosi nazwę połączenia towarzyskiego i polega na tem, że wszystkie stowarzyszone stacje abonentowe załączone są do wspólnego przewodu równolegle. Przy wywoływaniu poszczególnych stacyj konieczne jest stosowanie odmiennych sygnałów.

§ 30. Połączenia towarzyskie mogą być urządzane przy zachowaniu następujących warunków:

1) stacje telefoniczne towarzyskie mogą znajdować się jedynie w drugiej strefie, w odległości ponad 3 klm. od granicy strefy pierwszej danej sieci miejscowej,
2) ilość stacyj telefonicznych, stanowiących połączenie towarzyskie nie może być większa niż 4,
3) stacje telefoniczne połączenia towarzyskiego muszą być zgrupowane w jednej magistrali,
4) udziałowcy połączenia towarzyskiego winni sami dobrać i zgłosić grupę towarzyską. Za całą grupę jednak odpowiada wobec Zarządu Poczt i Telegrafów jeden upoważniony udziałowiec,
5) dołączenie nowego telefonu towarzyskiego do już istniejącej grupy może nastąpić tylko za zgodą wszystkich uczestników tego połączenia.

Uwaga: istniejące już połączenia towarzyskie, które nie odpowiadają podanym powyżej warunkom, mogą być utrzymane nadal aż do chwili rekonstrukcji centrali miejskiej lub zgłoszenia przez udziałowców zmian personalnych lub ilościowych w stowarzyszonej grupie.

W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą oblicza się w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami do poszczególnych udziałowców według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,
b) za części linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

Opłaty te winien uiszczać w myśl punktu 4-go upoważniony udziałowiec.

§ 31. Do każdej stacji abonamentowej głównej może być przyłączony jeden lub kilka aparatów telefonicznych dodatkowych.

Gdy chodzi o przyłączenie jednego aparatu dodatkowego, aparat główny uzupełnia się przełącznikiem z dzwonkiem i tarczą spadkową. Gdy chodzi o przyłączenie kilku aparatów dodatkowych, stosuje się aparaty szeregowe lub centralki domowe.

Aparaty dodatkowe zasadniczo mogą być instalowane w takich tylko lokalach, które mogą być połączone z lokalem stacji abonentowej głównej linją telefoniczną niewychodzącą poza obręb jednej posesji.

Za zainstalowanie takiego dodatkowego aparatu pobiera się opłatę według § 2 punkt f. 4.

Określenie „jedna posesja" oznacza kompleks budynków w jednym zamkniętym obwodzie, należąca do jednego i tego samego właściciela.

W wypadkach wyjątkowych Dyrekcja P. i T. może zezwolić na to, by stacja dodatkowa i stacja główna, znajdujące się w różnych posesjach, z których obie położone są w obrębie strefy pierwszej, otrzymały połączenie bezpośrednie.

Za takie połączenie bezpośrednie należy uważać połączenie aparatu głównego z aparatem dodatkowym tego samego abonenta.

Łączenie aparatów dodatkowych z centralą nie jest dozwolone.

Bezpośrednie łączenie aparatów głównych jest niedozwolone.

Jeżeli dwaj posiadacze aparatów głównych chcą komunikować się bez pośrednictwa centrali, winien jeden z nich urządzić dla siebie osobny aparat dodatkowy odgałęziający się od jego aparatu głównego do lokalu drugiego abonenta.

Abonenci stacji głównej i dodatkowej, z których obie znajdują się w obrębie strefy pierwszej lecz na innych posesjach uiszczają opłaty — za urządzenie stacji dodatkowej według § 2 punkt f. 5, oraz opłaty abonamentowe za stację główną według § 8 punkt 1 — 3, a za stację dodatkową według § 8 p. 10.

Gdy zarówno stacja abonentowa główna jak i dodatkowa zainstalowane są w różnych posesjach położonych poza obrębem strefy pierwszej przy jednej i tej samej magistrali lub jej odgałęzieniu, wówczas za urządzenie stacji dodatkowej abonent uiszcza opłaty według § 1 p. b oraz abonament za stację główną według § 8, punkt 1 — 3, a za dodatkową według § 8 punkt 9.

W nadzwyczajnych wypadkach Dyrekcja może zezwolić, by do aparatu głównego znajdującego się w obrębie strefy pierwszej dołączony był aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej lub odwrotnie — do aparatu głównego poza obrębem strefy pierwszej dołączony był aparat dodatkowy w obrębie strefy pierwszej.

W takich wypadkach abonent uiszcza za urządzenie aparatu dodatkowego opłatę według § 1 punkt **a i b.** oraz opłaty abonamentowe — za aparat główny według § 8 punkt 1 — 3 a za aparat dodatkowy według § 8 punkt 9.

Za istniejące już z dawnych czasów bezpośrednie połączenia dwóch stacyj głównych ze sobą należy pobierać należytość według § 9 za konserwację przewodu łączącego bez względu na strefę.

Należytość tę winni uiszczać abonenci po połowie.

Za istniejące już z dawnych czasów dzwonki dodatkowe w innych budynkach należy pobierać dopłatę za konserwację linji łączącej aparat z dodatkowym dzwonkiem według § 10.

§ 32. Linje telefoniczne, łączące centralki domowe z centralą miejscową, buduje i konserwuje Zarząd P. i T. na zasadach przewidzianych dla połączeń głównych (§§ 1 i 8, poz. 7).

Ilość połączeń centralki domowej z centralą miejscową uzależniona jest od ilości aparatów dodatkowych: przynajmniej jedno połączenie główne musi wypadać na każde 7 aparatów dodatkowych.

Centralki domowe, z wyjątkiem centralek automatycznych i urządzeń szeregowych, jak również załączone do nich aparaty dodatkowe, instaluje

i utrzymuje zasadniczo Zarząd P. i T., w pewnych jednak wypadkach może odmówić wykonania takiej instalacji, pozostawiając abonentowi możność wykonania takowej własnemi środkami.

Konserwacja wykonanych przez abonenta centralek należy do abonenta. O zmianach w urządzeniu centralek konserwowanych przez abonenta, w szczególności zaś o zwiększeniu lub zmniejszeniu liczby dodatkowych aparatów, abonent obowiązany jest niezwłocznie powiadamiac Zarząd sieci telef.

Obsługa centralek domowych we wszystkich wypadkach należy do abonenta.

§ 33. Przyłączenie do centrali miejscowej egzystujących lub nowopowstających centralek domowych, zainstalowanych za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. przez samego abonenta, może mieć miejsce przy zachowaniu następującyh warunków:

a) system urządzeń centralki domowej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali Zarządu Poczt i Telegrafów,

b) wszystkie aparaty obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości,

c) ilość dodatkowych aparatów telefonicznych centralki domowej nie może być mniejsza niż 6.

Centralki domowe począwszy od 6 aparatów dodatkowych wzwyż może zainstalować za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów sam abonent, natomiast centralki domowe na mniej niż 6 aparatów dodatkowych instaluje wyłącznie Zarząd Poczt i Telegrafów.

Za przyłączenie prywatnych urządzeń telefonicznych już istniejących załączonych szeregowo, a obejmujących 6, 7 względnie więcej aparatów, o ile odpowiadają warunkom podanym w §§ 32 i 33, pobiera się rzeczywiste koszta przyłączenia.

§ 34. Przy głównych lub dodatkowych aparatach telefonicznych mogą być umieszczane wyłącznie w tym samym lokalu następujące urządzenia dodatkowe: dzwonki, tarcze spadkowe, dodatkowe gniazdka wtyczkowe, dodatkowe słuchawki.

§ 35. Stację abonentową przyłącza się zasadniczo do najbliższej centrali telefonicznej.

Na prośbę ubiegającego się w wypadkach zasługujących na uwzględnienie właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów może zezwolić na przyłączenie aparatu głównego do centrali dalszej na odległość do 50 km. i wymierzyć zwiększone opłaty abonamentowe jako odszkodowanie za straty spowodowane zmniejszeniem ilości rozmów międzymiastowych. Wymiar tej dodatkowej opłaty określa § 11 niniejszej taryfy. Za takie przyłączenie pobiera się rzeczywiste koszta z uwzględnieniem wydatków administracyjnych.

Za ważne motywy w takich wypadkach mogą być uważane: stosunki handlowe lub przemysłowe łączące abonenta ściślej z centralą dalszą niż bliższą, konieczność prowadzenia rozmów międzymiastowych w godzinach mniej ograniczonych niż godziny służbowe w centrali bliższej i t. p.

W wypadku, gdy stacja abonentowa jest załączona nie do najbliższej centrali lecz do centrali wskazanej przez abonenta, opłatę za abonament pobiera się według stawek ustalonych dla centrali, do której jest przyłączony abonent.

Gdy abonent zażąda oprócz bezpośredniego połączenia do centrali dalszej jeszcze drugiego połączenia do swej właściwej centrali t. j. bliższej — wówczas należy połączenia takie wprowadzić do dwóch osobnych aparatów abonentowych lub jedno z połączeń do aparatu abonentowego, drugie zaś do centralki domowej.

Włączenie w takich wypadkach obydwóch przewodów abonentowych do tej samej centralki domowej jest niedozwolone.

W razie gdy abonent przyłączony był do danej centrali telefonicznej jako do najbliższej, a potem została otwarta centrala jeszcze bliższa, wskutek czego poprzednia centrala okazała się dalszą, nie należy pobierać opłat według § 11 lecz tylko opłaty według § 8 i § 9 Taryfy telefonicznej.

§ 36. Abonenci są obowiązani zezwalać organom Zarządu Poczt i Telegrafów wchodzić do lokali, w których są zainstalowane stacje abonentowe oraz ułatwiać im kontrolę i konserwację odnośnych urządzeń. Dotyczy to również kontroli stacyj wykonanych przez abonenta, lecz przyłączonych do centrali państwowej.

Niestosowanie się do powyższych postanowień powoduje wyłączenie stacji z sieci.

Organa Zarządu P. i T. przeprowadzające kontrolę, obowiązane są okazywać abonentom legitymację, stwierdzające ich charakter służbowy.

§ 37. Wysokość opłat wstępnych (patrz § 1) i abonamentowych (patrz § 8) pobieranych od abonentów sieci miejscowych, uzależnia się od grupy, do której dana sieć została zaliczoną.

Podział sieci miejscowych na grupy oparty jest na ilości stacyj abonentowych głównych wchodzących w skład danych sieci, a mianowicie:

grupę I	stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych	do 20
„ II	„ „ „ „ „	od 21 do 100
„ III	„ „ „ „ „	od 101 do 400
„ IV	„ „ „ „ „	od 401 do 2000
„ V	„ „ „ „ „	ponad 2000

Zmiany w zaszeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co kwartał na podstawie danych o ilości stacyj abonentowych na pierwszego stycznia, kwietnia, lipca i października obowiązują po upływie kwartału to jest od pierwszego kwietnia, lipca, października i stycznia.

Przy ustalaniu ilości stacyj abonentowych nie są brane pod uwagę stacje służbowe władz, urzędów i organów Zarządu Poczt i Telegrafów.

Przytoczone powyżej zasady zaszeregowania sieci miejscowych poszczególnych grup nie dotyczą Warszawskiej Sieci podmiejskiej (patrz §§ 39 — 41) i Katowickiej Sieci Okręgowej (patrz § 42).

§ 38. Teren obsługiwany przez jedną lub kilka równorzędnych central sieci miejscowej stosownie do odległości od ośrodka danej sieci dzieli się na dwie strefy:

a) strefę pierwszą stanowią tereny, położone od ośrodków

w promieniu	1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy	I
	1,5 „ „ „ „ „ „	II
	2 „ „ „ „ „ „	III
	2 „ „ „ „ „ „	IV
	3 „ „ „ „ „ „	V

b) strefę drugą stanowią tereny, położone poza granicą strefy pierwszej.

Za ośrodek, z którego się zakreśla granicę pierwszej strefy, przyjmuje się normalnie lokal centrali. W wyjątkowych wypadkach, gdy centrala położona jest na krańcu miasta, lub gdy w jednem i tem samem mieście jest kilka central, przjmuje się za ośrodek pewien stały punkt tak wybrany, by zakreślony z niego obwód obejmował możliwie największą część zabudowanej przestrzeni danego osiedla.

W tym wypadku o wyznaczeniu ośrodka rozstrzyga Ministerstwo Poczt i Telegrafów na wniosek właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 39. Warszawską Sieć Podmiejską tworzą: centrala podmiejska w Warszawie wraz z bezpośrednio załączonemi do niej stacjami abonentowemi i czynne w okolicach Warszawy sieci miejscowe, których centrale połączone są bezpośrednio z centralą podmiejską w Warszawie, a mianowicie:

Anin, Brwinów, Brzegi, Dąbrówka koło Radzymina, Dębe Wielkie, Falenica, Gołków k/Warszawy, Henryków k/Warszawy, Jabłonna k/Warszawy, Jabłonna-Gucin, Jadów, Józefów k/Otwocka, Karczew k/Otwocka, Łomianki, Marki, Międzyleś, Milanówek, Miłosna, Modlin, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy-Dwór k. Modlina, Odolany k/Warszawy, Okuniew, Otwock, Piaseczno k/Warszawy, Piastów, Pomiechówek, Pruszków, Radość, Radzymin, Rembertów, Skolimów, Stara-Wieś, Sulejówek, Świder, Tłuszcz, Wesoła k/Warszawy, Włochy, Wołomin, Zakroczym, Zabrodzie, Zegrze, Zielonka k/Warszawy.

§ 40. Abonenci, których stacje załączone są bezpośrednio do centrali podmiejskiej w Warszawie, uiszczają:

a) opłaty wstępne, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V,

b) opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V z dopłatą przewidzianą dla abonentów załączonych do central dalszych, z pominięciem bliższych (patrz § 11). Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze stacjami abonentowemi załączonemi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie,

c) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze stacjami abonentowemi załączonemi do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 41. Abonenci, których stacje załączone są do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci podmiejskiej uiszczają:

a) opłaty wstępne i abonamentowe według grupy, do której dana sieć miejscowa została zaszeregowana na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do centrali miejscowej. Uiszczanie tego rodzaju abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów tylko z abonentami danej sieci miejscowej,

b) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze wszystkiemi stacjami, załączonemi do central podmiejskich i miejskiej w Warszawie i do central wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 42. Katowicką Sieć Okręgową tworzą sieci miejscowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Siemianowicach, Mysłowicach, Szopienicach, Mikołowie, Rudzie Śląskiej i Szarleju oraz w Bielaszowicach, Kochłowicach, Łagiewnikach Śląskich i Nowej-Wsi koło Królewskiej Huty.

Abonenci, których stacje załączone są do pierwszych 9 z wyszczególnionych powyżej central, uiszczają opłaty abonamentowe przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V, abonenci zaś, których stacje załączone są do 4 ostatnich z wyszczególnionych central, uiszczają opłaty przewidziane dla abonentów w sieciach grupy IV. Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze wszystkimi abonentami Katowickiej Sieci Okręgowej.

Opłaty wstępne uiszczają abonenci Katowickiej Sieci Okręgowej według grup, do których każdą poszczególną sieć należałoby zaszeregować na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych załączonych do danej centrali miejscowej.

§ 43. Wysokość opłaty abonamentowej za aparaty główne połączone z centralą zależna jest:

a) od kategorji abonamentu,

b) od grupy, do której jest zaliczona dana sieć (patrz § 37),

c) od strefy, w której znajduje się aparat abonenta.

§ 44. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) Abonament I kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby te nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników oraz gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu,

b) Abonament II kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących, a zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szkołach, ambulatorjach, kancelarjach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych, jeżeli telefony ich nie podpadają pod abonament I kategorji,

c) Abonament III kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty dostępne dla publiczności jako to: w hotelach, restauracjach, w kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, domach zdrowia, klubach, w ogólnych salach domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p. nadto w sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla publiczności.

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zalicza się aparaty bez względu na miejsce, w którym są zainstalowane, jeżeli stanowią grupę towarzyską.

Grupa towarzyska może być utworzona w dwójkę, w trójkę lub w czwórkę.

Wysokość abonamentu towarzyskiego zależy od ilości udziałowców danej grupy towarzyskiej (patrz § 8, poz. 4 — 6). Jeżeli wskutek wycofania się udziałowców w danej grupie towarzyskiej pozostanie załączony tylko jeden z telefonów towarzyskich, połączenie to traci charakter abonamentu towarzyskiego i podpada pod abonament za połączenie główne (patrz § 8 poz. 1 — 3).

Stacje telefoniczne zainstalowane u osób zawodów wolnych np. lekarzy, adwokatów i t. p. należy wówczas zaliczać do kategorji II abonamentu, jeżeli aparat umieszczony jest w poczekalni względnie w kancelarji, gdzie zatrudnieni są pomocnicy wymienionych osób, natomiast jeżeli aparat umieszczony jest w gabinecie przyjęć lub w jednym z pokojów mieszkalnych — do I kategorji abonamentu.

Za stacje telefoniczne zainstalowane w kancelarjach jak np. inspektora wzajemnych ubezpieczeń, sędziego śledczego i innych tego rodzaju abonentów nie zatrudniających u siebie pracowników oraz za aparaty zainstalowane w mniejszych majątkach ziemskich, które nie prowadzą kancelarji, a z telefonu korzysta właściciel majątku i jego rodzina, należy pobierać abonament według I kategorji.

§ 45. Jeżeli do stacji abonentowej głównej dołączone są jeden lub kilka aparatów dodatkowych i poszczególne aparaty podpadają pod rozmaite kategorje abonamentu, wówczas stację główną zalicza się do najwyższej kategorji abonamentu, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

Postanowienia te należy stosować w następujących wypadkach:

1) jeżeli aparat dodatkowy zainstalowany jest na tej samej posesji co i aparat główny, w lokalu podpadającym pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji i w tym stosunku pobiera się za niego opłatę abonamentową, a za aparat dodatkowy według § 8 p. 9; dotyczy to zarówno urządzeń telefonicznych zainstalowanych w obrębie strefy pierwszej jak i poza obrębem strefy pierwszej,

2) jeżeli aparat główny i aparat dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach w obrębie strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny — wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji abonamentu, a za aparat dodatkowy pobiera się należytości według § 8 p. 10,

3) jeżeli aparat główny zainstalowany jest w obrębie strefy pierwszej, a aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej i odwrotnie, oraz aparat główny i dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach poza obrębem strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji abonamentu i w tym stosunku pobiera się za niego opłaty abonamentowe, zaś za aparat dodatkowy według § 8 p. 9.

§ 46. Abonentem stacji dodatkowej jest zawsze abonent stacji głównej, bez względu na to, gdzie zainstalowany jest aparat dodatkowy.

§ 47. Rozpoczęcie abonamentu liczy się od dnia oddania abonentowi stacji do użytku t. j. od dnia załączenia stacji głównej do centrali, stacji zaś dodatkowej — do stacji głównej.

§ 48. Minimalny okres czasu na jaki może być zgłoszony abonament telefoniczny wynosi od chwili uruchomienia stacji:

a) dla stacyj abonentowych położonych w strefie I — 3 miesiące,
b) dla stacyj abonentowych położonych w strefie II — 12 miesięcy.

Przypadające za wskazany okres czasu opłaty abonamentowe abonent winien uiścić w tym nawet wypadku, gdy stacja abonentowa została unieruchomiona przed upływem 3 względnie 12 miesięcy bądź na skutek jego własnego życzenia, bądź na skutek zarządzenia władz P. i T.

§ 49. Osoby, którym potrzebny jest telefon nie na stałe, tylko na pewien okres czasu, bądź rok rocznie, bądź jednorazowo, mogą zgłaszać tak zw. abonament „sezonowy" względnie „czasowy".

Abonament „sezonowy" tem się różni od stałego, iż mimo długotrwałych przerw między jednym sezonem, a drugim, wznowienie abonamentu nie pociąga za sobą konieczności ponownego uiszczania opłat wstępnych opłaconych przy pierwszem zgłoszeniu (patrz § 23 poz. b).

Abonent sezonowy uiszcza rok rocznie:

a) normalne opłaty abonamentu za cały okres czasu, w ciągu którego korzystał ze stacji abonentowej, nie mnie jednak jak za 3 miesiące,
b) opłaty za konserwację całej linji telefonicznej od centrali do stacji abonentowej w wymiarze rocznym według § 9,
c) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu względnie aparatów (patrz § 7).

Opłaty wskazane pod a) abonent sezonowy uiszcza w ratach miesięcznych, przyczem pierwsza rata odpowiada opłatom abonamentowym za czas od dnia uruchomienia stacji od końca miesiąca, następne — opłatom miesięcznym, ostatnia — opłatom abonamentowym za czas od 1-go ostatniego miesiąca do dnia zdjęcia telefonu.

Opłaty wskazane pod b) abonent uiszcza w dwóch równych ratach: pierwszą równocześnie z pierwszą ratą abonamentu, drugą po ukończeniu sezonu. Z tej drugiej raty mogą być potrącone ewentualne nadpłaty abonamentu, gdy abonent uiścił abonament za cały ostatni miesiąc, a korzystał z telefonu tylko przez część miesiąca.

Abonament „czasowy" tem się różni od stałego i sezonowego, iż może być zgłoszony na dowolny okres czasu, nie krótszy jednak niż miesiąc.

Abonent czasowy uiszcza zgóry przy zgłoszeniu:

a) opłaty wstępne i instalacyjne według §§ 1 i 2 taryfy i
b) opłaty abonamentowe normalne za jeden miesiąc.

Ewentualne zaś należności za dalsze korzystanie z połączenia uiszcza w ratach tygodniowych zgóry w stosunku ¼ opłaty miesięcznej.

§ 50. Abonenci III kategorji mogą zezwalać na korzystanie z ich telefonu osobom postronnym i pobierać od nich na to opłatę, nieprzekraczającą stawki ustalonej taryfą za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic publicznych.

§ 51. Abonent jest odpowiedzialny za treść przeprowadzanych z jego aparatu rozmów. W tym więc wypadku, gdy zostanie stwierdzonem, że treść tych rozmów zagraża bezpieczeństwu publicznemu lub obraża moralność publiczną, lub też gdy rozmawiający w odniesieniu do obsługi centrali

zachowuje się w sposób niekulturalny, stacja jego na skutek zarządzenia odpowiedniej władzy może być wyłączona z sieci.

W tych wszystkich wypadkach, gdy stacja abonentowa wyłączona została z sieci na skutek zarządzenia władzy, uiszczone przez abonenta opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 52. Abonent, który chce się zrzec abonamentu, winien to zgłosić pisemnie temu urzędowi pocztowo-telegraficznemu, do którego centrali jest załączony.

Termin zrzeczenia się abonamentu przez abonenta zasadniczo może być dowolny, jednak zrzeczenie się powinno nastąpić najpóźniej przed upływem ostatniego dnia miesiąca, za który uiścił abonament.

§ 53. Abonent traci prawo do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia:

a) gdy upłynął termin, od którego wypowiedział abonament,

b) gdy nie uiścił w przepisowym terminie abonamentowych i innych, związanych z abonamentem opłat miesięcznych (patrz § 54),

c) gdy na zasadzie orzeczenia właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów został pozbawiony posiadanego połączenia abonamentowego wskutek nadużywania telefonu (patrz § 51).

§ 54. Opłaty abonamentowe i inne opłaty miesięczne związane z abonamentem winny być uiszczone zgóry, a mianowicie:

a) pierwsza rata za czas od dnia oddania telefonu do użytku do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku,

b) następne raty miesięczne z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego.

Opłaty te winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu dni 7, licząc od dnia doręczenia mu rachunku.

W razie nieuregulowania należności w ciągu dni 7, aparat abonenta wyłącza się z centrali i załącza się go z powrotem dopiero po ewentualnem uiszczeniu zaległości łącznie z okresem wyłączenia aparatu.

Po upływie dalszych 7 dni telefon usuwa się z lokalu abonenta.

Powyższe rygory nie mają zastosowania do abonentów, których telefony opłacane są z sum skarbowych.

Opłaty już wniesione podlegają zwrotowi tylko wtedy, gdy abonent nie z własnej winy nie mógł korzystać z telefonu nie mniej niż przez dni 15, licząc od dnia, w którym doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu o uszkodzeniu swej stacji. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefon był nieczynny.

Na życzenie abonenta abonament może być opłacony zgóry na okres kilkumiesięczny.

§ 55. Rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych lub ze stacyj abonentowych, załączonych do centrali jednej sieci miejscowej, z osobami korzystającemi z rozmównic lub stacyj abonentowych załączonych do centrali innej sieci, noszą nazwę rozmów międzymastowych.

Za rozmowy międzymiastowe pobierana jest opłata od każdej rozmowy.

§ 56. Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzone z rozmównic publicznych, uiszczają osoby zgłaszające rozmowy przy samem zgłoszeniu.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane ze stacyj abonentowych, uiszczają abonenci tych stacyj zdołu w ciągu dni 7 po otrzymaniu rachunku.

W razie nie uiszczenia należności w powyższym terminie pozbawia się abonenta prawa prowadzenia rozmów międzymiastowych, aż do chwili zapłacenia należności.

W wypadku dwukrotnego zalegania z uiszczeniem należności za rozmowy międzymiastowe, właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów względnie urząd P. i T. może uzależnić dopuszczenie abonenta do prowadzenia rozmów międzymiastowych od uprzedniego złożenia przez abonenta zaliczki na rachunek tych rozmów i uzupełnienia jej w miarę wyczerpania.

§ 57. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek trzy-minutowych przyczem część trzech minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę rozmowy, oblicza się w linji powietrznej pomiędzy centralami sieci miejscowych, do których załączone są stacje abonentowe, względnie rozmównice publiczne, za pośrednictwem których przeprowadzana jest rozmowa.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 10 km.).

§ 58. W niektórych wypadkach, wskazanych w §§ 12b, 13, 14, 15 i 16 niniejszej taryfy, dotyczących rozmów międzymiastowych w obrębie poszczególnych powiatów w obrębie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej i w obrębie Katowickiej Sieci Okręgowej, rozmowy międzymiastowe traktowane są według zasad odrębnych, a mianowicie, nie uwzględnia się odległości między wchodzącemi w grę centralami i przy wszelkich odległościach pobiera się opłaty jednolite.

Przy zamawianiu rozmów tego rodzaju można żądać wywołania ściśle określonej osoby (patrz § 60), żądać wyszukania numeru wzywanego abonenta (patrz § 61), lub wzywać kogoś do rozmównicy (patrz § 62).

Opłaty wskazane w § 12 p. b i § 15 obowiązują nietylko okręgową sieć w Katowicach i podmiejską w Warszawie, lecz i wszystkie sieci powiatowe.

W wypadkach, gdy ze względu na rozgałęzienie sieci międzymiastowej powiatowej, mogłoby się zdarzyć, że rozmowa na dalszą odległość w tym samym powiecie byłaby tańsza od rozmów bliższych o dogodniejszem połączeniu przekraczającem granice powiatu — należy za te ostatnie, licząc się z niewielką odległością, niezależnie od podziału administracyjnego, pobierać opłaty tak jak gdyby na obszarze tego samego powiatu.

Na sieciach: okręgowej w Katowicach, podmiejskiej w Warszawie oraz na sieciach powiatowych w godzinach słabego ruchu t. j. od 21 do 8, przyznaje się taryfę zniżkową a mianowicie:

Za rozmowy w tych godzinach należy pobierać $^3/_5$ opłat przewidzianych w § 12 punkt b. i w §§ 14, 15 i 16 Taryfy.

Jeżeli zgłaszający cofnie rozmowę przewidzianą w § 12 p. b. i w §§ 14, 15 i 16 przed upływem terminu, wskazanego w ostatnim ustępie § 63, na-

leży pobierać 1/5 część opłaty wskazanej w § 12 punkt b. i §§ 14, 15 i 16 za 3-minutową rozmowę zwykłą (analogja § 64).

Jeżeli zaś zgłoszona rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania strony wzywanej względnie z powodu złego stanu przewodów albo aparatów, należy stosować postanowienia § 63.

W razie cofnięcia przed terminem wymienionym w ostatnim ustępie § 63 rozmowy przewidzianej w § 12 p. b. i w §§ 14, 15 i 16 Taryfy, zgłoszonej w godzinach słabego ruchu (od 21 do 8) należy pobierać 1/5 część opłaty przypadającej za rozmowy w godzinach słabego ruchu.

Za rozmowy przeprowadzane z stacyj abonentowych z osobami wzywanemi do rozmównic na terenie powiatu oraz za rozmowy z rozmównic z osobami wzywanemi do rozmównic na terenie powiatu i Warszawskiej Sieci Podmiejskiej — należy pobierać oprócz należytości za same rozmowy jeszcze i należytość za wezwanie do rozmównicy według § 17 rubryka 8.

§ 59. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne, w godzinach zaś słabego ruchu od godziny 21 do 8 — ulgowe zastępujące zwykłe.

Zniżkowe rozmowy prasowe i Polskiej Agencji Telegraficznej nie mogą być zgłaszane jako rozmowy pilne i mogą być przeprowadzane tylko między godziną 18 a 9.

§ 60. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównicy publicznej mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając oprócz numeru telefonu również nazwisko osoby, z którą chcą mówić.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę, także opłatę na przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 6 — 7).

§ 61. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie może wskazać numeru telefonu wzywanego abonenta, może zgłosić wezwanie, podając nazwisko, adres i bliższe określenie danego abonenta, wystarczające do odszukania go w spisie abonentów przez odnośną centralę.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za wyszukanie numeru telefonu, (patrz § 17 rubr. 6 — 7).

Jeżeli okaże się, że wzywana strona nie posiada telefonu lub, że podane określenia są niewystarczające, o czem decyduje centrala w siedzibie wzywanego abonenta, zwraca się względnie nie zalicza się opłaty za rozmowę, zatrzymując opłatę za wyszukanie numeru telefonu.

Opłaty za wyszukanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych przy zgłaszaniu rozmów do władz i urzędów państwowych w innej miejscowości.

§ 62. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównic publicznych mogą wzywać do rozmównicy osoby nieabonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń urzędu przeznaczenia.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 6 — 7), jeszcze opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń (patrz § 17 rubr. 8).

§ 63. Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów albo aparatów lub z innych przyczyn, związanych z wykonywaniem służby, zwraca się całą opłatę za rozmowę łącznie z ewentualnemi opłatami dodatkowemi określonemi w §§ 60, 61 i 62.

W razie niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się wzywanego abonenta na wywołanie centrali, zwraca się całą opłatę za rozmowę z ewentualną opłatą za przesłanie nazwiska osoby wzywanej.

Jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żądanego połączenia z powodu zajęcia linji telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, w ciągu trzech godzin zaś przy rozmowie zwyczajnej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać, zwraca się całą opłatę za rozmowę oraz opłaty: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy i za wyszukanie numeru telefonu.

§ 64. Jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu wskazanego w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu, pobiera się za cofnięcie stosowną opłatę (patrz § 17 rubr. 9 — 11) resztę opłaty za rozmowę zwraca się. Opłaty dodatkowe, określone w §§ 60, 61 i 62 zatrzymuje się.

W centralach o służbie ograniczonej zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, w centralach o służbie nieprzerwanej do godziny 24.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę zgłoszenie pozostające bez rezultatu w ciągu wskazanego wyżej czasu, może być przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Przepisanie rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalne i nie uważa się za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy, natomiast przepisanie rozmowy pilnej na zwykłą nie jest dopuszczone.

§ 65. Okres czasu podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową liczy się od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczeli rozmowę.

§ 66. Jeżeli wzywnay abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali, nie zgłosi się do przeprowadzenia rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą.

Zwrot opłat następuje wówczas przy zastosowaniu postanowień § 64.

W ten sposób postępuje się jeżeli wezwany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy lub wezwana do rozmównicy osoba odmówi przyjścia albo nie zgłosi się w ciągu 6 godzin urzędowych danego urzędu od chwili doręczenia jej wezwania oraz, gdy osoby tej nie można odszukać pod wskazanym adresem.

§ 67. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia jej na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę ani opłat dodatkowych.

§ 68. Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta wzywającego lub wezwanego.

§ 69. Abonent stacji załączonej do centrali z ograniczoną ilością godzin służby może żądać za specjalną opłatą (patrz § 18) stałego połączenia go z drugą stacją załączoną bądź do tejże centrali, bądź do innej ze służbą L. mającej z nią bezpośrednie połączenie bądź wreszcie z centralą o pełnej służbie bądź dziennej C. N/2, bądź nocnej N.

Wypadek pierwszy traktowany jest jako ruch miejscowy, pozostałe trzy — jako ruch międzymiastowy.

W ruchu miejscowym stałe połączenia poza godzinami urzędowemi między dwoma abcnentami są dozwolone jako jednorazowe przez jedną przerwę obiadową lub nocną oraz jako miesięczne jednorazowo lub dwurazowo w ciągu doby. Zamiar uzyskania takiego połączenia winien abonent zgłosić w urzędzie p. i t., do którego centrali jest załączony. Spełnienie tego życzenia uzależnia się od zgody drugiego interesowanego abonenta.

W ruchu międzymiastowym dopuszcza się stałe jednorazowe połączenia poza godzinami urzędowemi przez południe lub noc jeżeli nie sprzeciwiają się temu względy natury technicznej i względy na korespondencję przeprowadzaną zapomocą sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Miesięczny abonament na połączenia stałe poza godzinami urzędowemi w ruchu międzymiastowym jest niedozwolony.

Wyjątek stanowią posterunki Policji Państwowej, które w bardzo wielu wypadkach muszą posiadać stałe połączenia poza godzinami urzędowemi w ruchu międzymiastowym celem utrzymania ciągłego kontaktu z Komendą Powiatową.

Połączenia takie należy uskuteczniać na warunkach stałego abonamentu miesięcznego pobierając opłaty — za same połączenie jak wskazano w § 18 p. b. względnie c. oraz opłaty za każdą rozmowę międzymiastową rzeczywiście w tym czasie przeprowadzoną.

§ 70. Prawo pierwszeństwa pomiędzy zgłaszającymi się o połączenie poza godzinami urzędowemi przysługuje władzom państwowym a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednak między temi władzami jest Policja Państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo przed innemi władzami państwowemi.

Jeżeli dla uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien ubiegający się o połączenie zwrócić koszt ich zakupu i przysposobienia do użytku.

§ 71. Za specjalną opłatą dopuszczalne jest w tych urzędach, w których ze względu na warunki służbowe może to być zaprowadzone, codzienne podawanie abonentowi dokładnego czasu o pewnej porze (patrz § 19).

§ 72. Do każdego telefonu głównego abonent otrzymuje z urzędu spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiścić opłatę ustaloną przez Zarząd Poczt i Telegrafów. Odnośna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów, abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę, o ile Zarząd Poczt i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 73. Każdy abonent posiadający jedną stację główną ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto

abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacyj głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczą: gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tem brzmieniu, które Zarząd Poczt i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta zamieszczonych w spisie bezpłatnie, nie może być dłuższy, przy dwukolumnowym układzie spisu:

a) dla aparatu głównego nad trzy wiersze,

b) dla aparatu dodatkowego nad jeden wiersz druku.

W razie przekroczenia wymienionej ilości wierszy obowiązuje za każdy dodatkowy wiersz druku osobna opłata (patrz § 20).

Za osobną opłatą, nazwisko względnie firma abonenta mogą być zamieszczone w spisie kilkakrotnie pod różnemi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenie abonenta telefon jego i nazwisko mogą być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państowych wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi Poczt i Telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów usunąć ze swej trasy przywody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

§ 78. Za reklamacje dotyczące rozmów telefonicznych międzymiastowych należy pobierać takie same opłaty jak za reklamacje pocztowe względnie telegraficzne t. j. po 50 groszy od każdej reklamacji.

Za reklamacje należy uważać wypadki żądania wyjaśnień w sprawach przeprowadzonej rozmowy jak np. żądania wskazania numeru telefonu względnie nazwiska osoby, z którą reklamant przeprowadził rozmowę, żądanie wyjaśnienia dlaczego rozmowa nie doszła do skutku i t. p.

Nie należy natomiast pobierać opłaty za zażalenia na złe funkcjonowanie telefonów, na nieprawidłowe zaliczenie opłat, na złą obsługę centrali i t. p.

Wszelkie zażalenia są wolne od opłat.

§ 79. Za wydanie duplikatów zgłoszeń na rozmowy telefoniczne jak również za wydanie duplikatów rachunków należytości telefonicznych należy pobierać opłaty w wysokości po 50 groszy od każdego wydanego duplikatu.

Podania o wydanie duplikatów opłacie nie podlegają.

CZĘŚĆ III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 80. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami są ustalone we frankach i centymach złotych.

Opłaty te przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

——o——

OKÓLNIK:

Zagraniczna taryfa paczkowa.

W związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. o taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, dział: Paczki, B. Obrót zagraniczny i z Wolnem Miastem Gdańskiem, wydano nową zagraniczną taryfę paczkową, która zawiera opłaty oraz warunki specjalne dla paczek w obrocie zagranicznym.

Opłaty za paczki ponad 1 do 20 kg. wagi, zależnie od kraju przeznaczenia oraz kategorji wagi, podwyższono o 10 do 30 centymów w złocie; równocześnie ustalono nowe opłaty w obrocie wzajemnym z W. M. Gdańskiem.

Opłaty za paczki lotnicze, tak w obrocie krajowym, jakoteż w obrocie zagranicznym, ogłoszone w Dz. Urz. Nr. 22 z 1928 r., pozostają narazie bez zmiany.

Nową taryfę należy stosować od dnia 1 kwietnia 1929 r., natomiast egzemplarze taryfy z 1928 r. należy przesłać do przynależnej składnicy dyrekcyjnej, jako makulaturę.

Cena sprzedażna nowej zagranicznej taryfy paczkowej wynosi 3 zł. za egzemplarz; zamówienia należy kierować do Kancelarji Głównej M. P. i T.

Nr. 1963/VI z dn. 25 marca 1929 r.

ADRES ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II. p., pokój Nr 7.

Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote.	Cena egzemplarza pojedyńczego 60 gr.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz milimetr. lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 12 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 45663.

Nie należy natomiast pobierać opłaty za zażalenia na złą funkcję aparatów telefonów, na nieprawidłowe zaliczenie opłat, na złą obsługę centrali i t. p.

Wszelkie zażalenia są wolne od opłat.

§ 79. Za wydanie duplikatów zgłoszeń na rozmowy telefoniczne jak również za wydanie duplikatów rachunków należytości telefonicznych należy pobierać opłaty w wysokości po 50 groszy od każdego wydanego duplikatu.

Prośba o wydanie duplikatów opłacie nie podlega.

CZĘŚĆ III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 80. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne, oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami są ustalone we frankach i centymach złotych.

Opłaty te przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

OKÓLNIK.

Zagraniczna taryfa paczkowa.

W związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. o taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, dział Paczki — B. Obrót zagraniczny i z Wolnem Miastem Gdańskiem, wydano nową zagraniczną taryfę paczkową, która zawiera opłaty oraz warunki specjalne dla paczek w obrocie zagranicznym.

Opłaty za paczki pocztowe od 1 do 20 kg. wagi, zależnie od kraju przeznaczenia oraz kategorji wagi, podwyższono o 10 do 30 centymów w złocie, równocześnie ustalono nowe opłaty w obrocie wzajemnym z W. M. Gdańskiem.

Opłaty za paczki łączne tak w obrocie krajowym, jakoteż w obrocie zagranicznym, ogłoszone w Dz. Urz. Nr. 22 z 1928 r. pozostają nadal bez zmiany.

Nową taryfę należy stosować od dnia 1 kwietnia 1929 r. Posiadane egzemplarze taryfy z 1928 r. należy przesłać do przynależnego oddziału dyrekcyjnego, jako makulaturę.

Cena sprzedażna nowej zagranicznej taryfy paczkowej wynosi 3 zł. za egzemplarz. Zapotrzebowania należy kierować do Kancelarji Głównej M. P. i T.

Nr. 1993/VI z dn. 25 marca 1929 r.

ADRES ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 7, [illegible]

Cena prenumeraty kwartalnej 3 złote. | Cena egzemplarza pojedynczego [illegible] gr.

Cena ogłoszeń [illegible] 12 groszy.
Prenumeratę należy wpłacać [illegible] PKO [illegible]
[illegible]